GAZETA POLSKA

Prenumerata w miéjscu kwartalnie złp. 12 — miesięcznie złp. 4. Ner pojedynczy gr. 10.

N^RO 140.

Prenumerata na prowincji z opłatą pocztową złp. 20 kwartalnie.

w Warszawie dnia 26 Maja 1829 roku we Wtorek.

WIADOMOSCI HANDLOWE.

WARSZAWA. — Na ostatnim targu płacono: Pszenicę 26 do 33, Żyto 8⅞ do 9½, Jęczmień 7¼ do 8, Owies 4½ do 6 złp. za korzec.

AMSZTERDAM. — *d.* 16 *maja.* — Pszenica i żyto w dobrym gatunku miały na wczorajszym targu duży odbyt; płacono: pszenicę polską 125 fn. pstrokatą po 400 Fl. (49½ złp. za korz.), pszenicę 123 funt. czerwono pstrokatą po 380 Fl. Żyto 120 funtowe pruskie 162 Fl. (20 złp. za korzec.)

GDAŃSK. — *d.* 18 *maja.* — Pokup na pszenicę był i w tym tygodniu dosyć znaczny, a dobre gatunki poszły w górę o 5 do 10 Fl. na łaszcie, od dwóch dni atoli zmniéjszyło się o nią żądanie, i tylko pięknego ziarna na kupno szukają. Żyta polskiego dowieziono niemało, trzeba się więc spodziéwać że stanieje nieco. Jęczmień bez odbytu podobnież i owies którego znaczne partje z Królewca nadeszły. Na groch wcale nie masz kupca. Płacono: Pszenicę poślednią 120 fn. czerwono-pstrokatą świéżą po 410 Fl., takąż 125 do 126 fun. po 435 do 455 Fl., pstrokatą 127 do 128 fn. po 490 do 520 Fl., wysokopstrokatą 128 do 131 fn. po 575, 585, 600 do 610 Fl. za łaszt 56⅛ szeflowy (najwyżéj 45 złp. za korz.) Żyto 114 fn. polskie 160 Fl., takież 121 do 122 fn. po 195 do 200 Fl. (najdrożéj 15 złp. za korzec).

Od dnia 5 do 11 maja, przedano z wody: Pszenicy 354 łasztów, żyta 16 łasztów.

HAMBURG. — *d.* 15 *maja.* — Pszenica miała w tym tygodniu nie mały odbyt na wysłanie do Anglji i Francji. Płacono za gdańską, królewiecką i elbląską po 160 do 170 tal. (32½ do 34½ złp. za korz.) Inne gatunki zboża bez znacznego odbytu.

LONDYN *dnia* 12 *maja.* — Na wczorajszy targ dowieziono nie mało pszenicy angielskiéj i niemało także zjechało się z prowincji kupujących. Odbyt był duży po cenach zeszłego tygodnia. Pszenicy zagranicznéj zakupiono również znaczne partje, i dobre gatunki chętnie 1 do 2 s. wyżéj płacono. Owies miał także dość znaczny odbyt i dużo było go na targu. Groch kuchenny podrożał o 1 s.

— *Dnia* 15 *maja.* — Pszenica w dobrym gatunku miała odbyt znaczny bez wpływu na jéj cenę, tak samo i jęczmień lecz tylko w ziarnie najpiękniejszém. Inne gatunki zboża bez odmiany.

WIADOMOSCI KRAJOWE i ZAGRANICZNE

KRÓLESTWO POLSKIE — Warszawa.

Wypis z Protokułu Sekretarjatu stanu Królestwa Polskiego.

MY

z Bożej Łaski

MIKOŁAJ I^szy

CESARZ WSZECH ROSSJI, KRÓL POSKI, i t. d. i t. d. i t. d.

Pragnąc stosownie do skłonności serca Naszego w najobszerniejszéj rozciągłości, jakiéj dozwala troskliwość nasza o utrzymanie towarzyskiego porządku, użyć służącego Nam z mocy artykułu 43 Ustawy Konstytucyjnéj prawa ułaskawienia, nie możemy przyjemniejszéj dla Nas znaleść ku temu sposobności, jak w chwili spełnienia artykułu 45 tejże ustawy, przez odbytą w Stolicy Królestwa Uroczystość Koronacji Naszéj i Najukochańszéj Małżonki Naszéj Cesarzowéj i Królowéj Jmci ALEXANDRY.

W skutek czego, po wysłuchaniu przełożonego Nam przez Naszą Radę Administracyjną zdania Kommissji Rządowéj Sprawiedliwości, postanowiliśmy i postanawiamy, przestępców, ktorzy wyrokami sądowemi do dnia dzisiejszego zapadłemi, skazani zostali na kary dotąd niewykonane, uwolnić od tychże kar, a przestępców, którzy już część kary ponieśli, uwolnić od reszty z następującemi wyjątkami i zastrzeżeniami.

1. Nie są objęci powyższém ułaskawieniem skazani na kary główne.

   Jednakże karę śmierci zamieniamy na karę dożywotniego warownego więzienia.

2. Nie są również objęci powyższém ułaskawieniem ci, ktorzyby byli skazani na kary poprawcze, następujące:

   a) Na zamknięcie w domu kary i poprawy jakiego bądź stopnia za występki tyczące się fałszowania monet z mocy art. 250, 251,

252, 253, 254, 255 i 256; za występki tyczące się podpalania z mocy artykułów 384. 385 i 386 Kodexu karnego, oraz art. 4 i 5 prawa sejmowego, z dnia $\frac{1}{14}$ czerwca 1825 r.

Za wystęki oszustwa i fałszu z mocy art. 418, 419, 420 i 421.

Za potwarcze oskarżenia o zbrodnie z mocy art. 432 i za ukrywanie, nabywanie i zbywanie rzeczy z wiedzą, iż z rabunku pochodzą, z mocy art. 417 kodexu karnego.

b) Na zamknięcie w domu poprawy w stopniu najwyższym, za wspólnictwo usiłowanego morderstwa z mocy art. 318 i za kradzieże z mocy art. 398 i 400 kodexu karnego.

c) Skazani na karę aresztu publicznego jakiegobądź stopnia.

Za zakazane towarzystwa z mocy art. 277 i 278; wreszcie:

d) Skazani na zamknięcie w domu aresztu publicznego w najwyższym stopniu.

Za obrazę religji z mocy art. 257 i 258 i za przedajność z mocy art. 311 Kodexu karnego.

Wyłączeni są także od niniejszego ułaskawienia urzędnicy i officyaliści na kary dyscyplinarne wyrokami sądowemi skazani.

4) Niniejsze postanowienie nie rozciąga się do kar pieniężnych, względem których osobno wyrzeczemy.

5) Zaostrzenie kar poprawczych, które są tylko środkiem ostróżności i bezpieczeństwa, jako to, zabronienie pobytu w pewném miejscu, dozór policyjny po odbytéj karze i wyprowadzenie z kraju cudzoziemców popełniających przestępstwa, będą przeciw ułaskawionym wykonane.

Łaska Nasza niniejszém postanowieniem udzielona, rozciąga się także do kar już wyrzeczonych wyrokami, które się jeszcze nie stały prawomocnemi, zachowując jednak skazanym wolność udawania się do wyższych instancji.

Gdyby przecież w drodze sądowéj nie uzyskali dla siebie pomyślnego skutku, nie mają bydź pozbawieni dobrodziéjstwa niniéjszem postanowieniem udzielonego.

Miło Nam jest ufać, iż ten czyn Króleskiéj łaskawości Naszéj, wzbudzi w nieszczęśliwych do których się rozciąga, zbawienny żal za popełnione przestępstwa, skłoni ich do poprawy, i do uniknienia wszystkiego, coby ich na ponowione ukaranie wystawiać mogło; że nie osłab. w wiernych naszych poddanych Królestwa Polskiego wszelkiego stanu, posłuszeństwa dla prawa, pod którego równą dla wszystkich opieką używać jedynie mogą wszelkich korzyści i swobód, jakie im przez sprawowanie poruczonych Nam od BOGA nad nimi rządów, usiłujemy zapewnić; w czém najsłodszą znajdujemy nagrodę ojcowskiéj Naszéj o ich pomyślność pieczołowitości.

Dan w Zamku Naszym Królewskim dnia $\frac{12}{24}$ maja roku Pańskiego 1829 a Panowania Naszego 4go.

(podpisano) MIKOŁAJ.

przez Cesarza i Króla Mini. Sekre. Stanu (podpisano) Stefan Hr. *Grabowski.*

Minister Sprawiedliwości (podpi.) Ign. *Sobolewski.*

(L. S.) Zgodno z Oryginałem, Minister Sekre. Stanu; (podpisano) Stefan Hr. *Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem Rad. Sekretarz Stanu Jenerał Dywizji *Kossecki.*

— Prócz tego Najjaśniéjszy PAN raczył udzielić szczególne ułaskawienia 43 osobom na kary główne skazanym.

MY

z BOŻEJ ŁASKI

MIKOŁAJ Iszy,

CESARZ WSZECH ROSSJI KRÓL POLSKI i t. d. i t. d. i t. d.

Zważywszy iż dostojny Poprzednik Nasz, wiekopomnéj pamięci Cesarz i Król ALEXANDER Iszy, zawieszając w poborze niektóre podatki w Naszém Królestwie Polskiém, objawił zamiar ulżenia ciężarów, które ponoszą wierni poddani Nasi tegoż Królestwa.

Przekonawszy się, iż przyczyną zaległości w podatkach i innych należnościach skarbowych, są głównie wojny i klęski które Królestwo Polskie tylokrotnie dotknęły;

Chcąc dać wiernym poddanym Naszym dowód życzliwości Naszéj Królewskiéj. Na przedstawienie Kommissji Rządowéj Przychodów i Skarbu, i po wysłuchaniu zdania Naszéj Rady Administracyjnéj, postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Art. 1. Umarzamy i z należności poborowéj wymazane mieć chcemy, zaległości pochodzące z epoki po koniec roku 1825 podatków gruntowych, następnie wyszczególnionych:

1) Ofiary z dóbr Duchownych.

2) Ofiary za rządu Austrjackiego podwyższonéj z 10 i 20 grosza do $\frac{126}{100}$ na pokrycie nadzwyczajnych potrzeb kraju, i umorzenie bankocetli.

3) Ofiary z nowych objektów uchwałami sejmowemi w latach 1809 i 1811 postanowionéj,

4) Ofiary na Wojsko, nałożonéj uchwałą sejmową z dnia 21 marca 1809, jako też pochodzącéj z uchwały Rady Stanu Xięstwa Warszawskiego z dnia 27 maja 1809 r.
5). Liwerunku Gallicyjskiego nałożonego przez Rząd Austrjacki w stosunku do wysiewów.
6). Kontyngensu liwerunkowego w naturze, przez właściwe władze na kontrybuentów nierozpisanego, jako też i tego, który lubo był rozpisanym, lecz dla jakich bądź przyczyn przez kontrybuentów odstawionym nie został.
7). Kontyngensu liwerunkowego w pieniądzach.
8). Kanonu postanowionego przez Rząd Pruski na młyny i wiatraki w miejsce podatku ofiary.
9). Czynszu z miast Magdeburskich opłaconego.
Umorzenie kontyngensu liwerunkowego na włościanach zalegającego, rozciągać się ma do należności po koniec roku 1827.

Art. 2. Umarzamy podobnież zaległości pochodzące z epoki po koniec roku 1825 następujących podatków od mieszkań.
1) Kwaterunkowego przez Rząd Austrjacki postanowionego.
2) Podymnego zwyczajnego.
3) Podymnego przez Rząd Austrjacki w stosunku $\frac{126}{100}$ do poboru wskazanego.
4) Podymnego podwyższonego z nowo przybyłych dymów, uchwałami sejmowemi z lat 1809 i 1811 r. postanowionego.

Umorzenie trzech ostatnich podatków rozciąga się dla dymów włościańskich do zaległości pochodzących z epoki po koniec roku 1827.

Art. 3. Również umorzone mieć chcemy w zupełności zaległości wynikające z epoki po koniec roku 1825, a dotyczące podatków osobistych, jako to:
1) Kanonu od rzemieślników w dobrach rządowych osiadłych, przez Rząd Pruski postanowionego.
2) Parafowego, na wolne prowadzenie handlu, przez tenże rząd nałożonego.
3) Patentowego od handlarzy i fabrykantów, rzemieślników, professjonistów, z uchwał sejmowych lat 1809 i 1811 wynikającego.
4) Pogłównego na fortyfikacje na sejmach z tychże lat uchwalonego.
5) Składek wojennych na lazarety, konie i inne potrzeby dla wojska, przez Rząd Pruski, Kommissją Rządzącą i Rząd Centralny Gallicyjsko-Francuzki ustanowionych.
6) Pogłównego Galicyjskiego przez Rząd Austrjacki nałożonego.
7) Podatku klassycznego.
8) Podatków od mieszkańców wyznania Mojżeszowego pobieranych, jako to: pogłównego, klassycznego familyjnego, protekcyjnego, świeczkowego, ślubowego, popisowego nadzwyczajnego i rekrutowego.

Art. 4. Podobnież umarzamy zaległości z epoki po koniec roku 1825 następujących podatków niestałych:
1). Podatków konsumpcyjnego i od rzezi wiejskiéj.
2). Podatku czopowego wiejskiego.
3). Wszelkich należytości stemplowych, pod jakimkolwiek bądź rządem ustanowionych: tudzież wszelkich kar stemplowych zalegać mogących z wyż rzeczonéj epoki.
4). Opłat detrakcyjnych od sukcessjów i kapitałów za granicę wyprowadzonych.
5. Podatków koszernego i konsensowego od Żydów.

Art. 5. Czynsze, dziesięciny, osepy, zapomogi wszelkie w naturze i pieniądzach, tudzież wszystkie inne należności pochodzące ze stosunków między skarbem jako Dziedzicem a mieszkańcami miast, kolonistami i włościanami w dobrach rządowych, zalegające po koniec roku 1827 umarzają się o tyle, o ile nie będą pokryte wzajemnemi tychże samych dłużników do skarbu pretensjami.

Podobnież umarzają się w zupełności wszelkie należytości skarbowe z tytułu opłat za ugaj, paszę leśną i barcie na włościanach dóbr rządowych i innych, po koniec roku 1827 zalegające.

Art. 6. Umorzone mieć chcemy w zupełności wszelkie koszta sądowe pod jakiémkolwiek bądź nazwiskiem znane, i przez który bądź rząd ustanowione, a zalegające z epoki po koniec roku 1827; niemniéj wszelkie bez wyjątku kary pieniężne sądowe, policyjne, administracyjne, exekucyjne i skarbowe, z téjże epoki skarbowi należne.

Art. 7. Umorzone bydź mają aż do wysokości 2000 złp. zrządzone w kassach, magazynach, lub innéj własności publicznéj defekta wszelkiego rodzaju, podobnie jak nie dobory z rewizji rejestrów, rachunków, lub z mniej wniesionych tasuperat wynikłe, dotąd nie ściągnięte, o ile takowe pochodzą z epoki po koniec roku 1825 i o ile poszukiwane są od osób nie będących pod zarzutem malwersacji, lub od sukcessorów nieżyjącego już defektanta.

Urzędników i oficjalistów pociąganych do subsidiarnéj odpowiedzialności za szkody wyżéj wymienione w téjże epoce przez podwładnych zrządzone, całkowicie od skutków takowéj u-

wolnionych mieć chcemy, ieżeli przeciw nim nie walczą dowody z uczestnictwa w zrządzonym skarbowi uszczerbku.

Art. 8. Wszelkie processa ze strony skarbu wytoczone, o przemycanie, kontrabandę, defraudacją dochodów, lub przestąpienie przepisów skarbowych, popełnione przed dniem 1 Stycznia 1828 r. o ile zarzut tego rodzaju nie ściąga się do oficjalistów w służbie publicznéj zostających, zaniechanemi i umorzonemi mieć chcemy. Processa rozpoczęte, tudzież w pierwszéj dopiero instancji zasądzone, przecięte, dalsze ich popieranie i exekwowanie zaniechaném bydź ma, obok wydania właścicielom w toku sprawy wykrytym, kaucji, depozytów i przedmiotów zakwestjonowanych; w processach zaś już ostatecznie zawyrokowanych i w exekucji będących zaniechaném bydź ma poszukiwanie i ściąganie przysądzonéj skarbowi a dotąd jeszcze nieuiszczonéj należności.

Wszyscy za wykroczenia przeciwko urządzeniom skarbowym wyrokami do dnia 1go stycznia 1828 r. zapadłemi, dla niemożności uiszczenia zasądzonych należytości i kar w areszcie policyjnym osadzeni, na wolność wypuszczeni bydź mają.

Art. 9. Mieszkańcy wolnego miasta Krakowa i jego okręgu, o ileby z epoki po dzień 18 Października 1815 roku skarbowi królestwa naszego Polskiego byli dłużnemi, ze źrródeł powyższemi artykułami objętych, przypuszczeni będą do uczestnictwa dobrodziejstw w obecném postanowieniu zawartych.

Art. 10. Wykonanie niniejszego postanowienia Naszego, Komissjom rządowym, w czém do któréj należy polecamy.

Dan w Zamku naszym Królewskim w Warszawie dnia $\frac{1}{2}\frac{2}{4}$ Mca Maja 1829 r. a panowania Naszego czwartego.

(podpisano) MIKOŁAJ.
przez Cesarza i Króla.
Minister Sekretarz Stanu (podpisano) Stefan Hr. *Grabowski.*
Minister Prez. w Komm. Rząd. Przych i Skarbu (podp.) X. Xże Drucki *Lubecki.*
Zgodno z oryginałem Minister Sekretarz Stanu (podpisano) Stefan Hr. *Grabowski.*
Zgodno z orygin. Rad. Sekr. Stanu Jen. Dywizji (podpisano) *Kossecki.*

ROZKAZ DZIENNY DO WOJSKA POLSKIEGO.
W kwaterze głównéj w Warszawie dnia $\frac{1}{2}\frac{2}{4}$ maja 1829 r.
ZA NAJWYŻSZYM ROZKAZEM.
Stósownie do decyzji NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA JMCI i KRÓLA.

Postępują na wyższe stopnie: *W gwardji.* Dowódzca dywizji jazdy gwardji korpusu rezerwowego, jenerał brygady Zygmunt Kurnatowski, na jenerała dywizji, zatrzymując dowództwo pułku strzelców konnych gwardji i rzeczonéj dywizji, oraz z przeznaczeniem na jenerał-adjutanta NAJJAŚNIEJSZEGO PANA. — Szef sztabu korpusu rezerwowego, pułkownik Henryk Milberg, na jenerała brygady. — *W korpusie artyllerji i inżynjerów:* Pułkownik inżynjerów, Antoni Sałacki, na jenerała brygady. *W Piechocie.* Dowódzca dywizji 1éj piechoty, jenerał dywizji jenerał-adjutant hr. Stanisław Potocki, na jenerała piechoty, z przeznaczeniem na dowódzcę piechoty. Dowódzca brygady 2giéj dywizji 1éj piechoty, jenerał brygady hr. Jan Krukowiecki, na jenerała dywizji, z przeznaczeniem na dowódzcę dywizji 1éj piechoty. — Szef sztabu dywizji 1éj piechoty, pułkownik Józef Mroziński, na jenerała brygady, z przeznaczeniem do pełnienia obowiązków szefa sztabu piechoty. — Dowódzca pułku strzelców pieszych JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI Nro 1, pułkownik hr. Piotr Szembek, na jenerała brygady, zatrzymując dowództwo tegoż pułku, oraz z przeznaczeniem na dowódzcę brygady 3ciéj dywizji 1éj piechoty. — *W jeździe:* Dowódzca pułku ułanów Jego Królewiczowskiej Mości Xięcia Oranii Nro 1, pułkownik Jan Tomicki, na jenerała brygady, z przykommenderowaniem do dowódzcy dywizji ułanów. — Dowódzca pułku 2go ułanów, pułkownik Józef Dwernicki, na jenerała brygady, z przykommenderowaniem do dowódzcy dywizji strzelców konnych.

Przeznaczeni zostają: Na flügel-adjutantów NAJJAŚNIEJSZEGO PANA. — *W gwardji:* W pułku strzelców konnych gwardji, pułkownik Bonifacy Jagmin; w pułku grenadjerów gwardji, podpułkownik Franciszek Borakowski, i dowódzca pułku strzelców konnych Jego Cesarzewiczowskiej Mości Wielkiego Xięcia Alexandra Następcy Tronu Nro 1, pułkownik Antoni Jankowski, zatrzymując dowództwo tegoż pułku. — *W jeździe:* W pułku strzelców konnych Jego Cesarzewiczowskiej Mości Wielkiego Xięcia Alexandra Nattępcy Tronu Nro 1, podpułkownik Ludwik Bukowski, na dowódzcę pułku ułanów Jego Królewiczowskiej Mości Xięcia Oranii Nro 1. — W pułku 3cim strzelców konnych, pułkownik Stefan Ziemięcki, na dowódzcę pułku 2go ułanów.

Przeniesiony zostaje: *W piechocie.* Dowódzca brygady 3éj dywizji 1éj piechoty, jenerał brygady Antoni Pawłowski, na dowódzcę brygady 2éj tejże dywizji.

Naczelny wódz
(podpisano) KONSTANTY W. X. R.
Zgodno z oryginałem p. o. szefa sztabu głównego
Jenerał brygady. *Siemiątkowski.*

— *Dalsze szczegóły obrzędu koronacji N. Pana.* — Już od rana napełniał lud okolice Zamku Królewskiego, a o godzinie 7 galerje nowowystawione i wszystkie okna zajęte były. Według ogłoszonego programatu, wyruszył świetny orszak z Zamku do Kościoła S. Jana, udając się przez pomost od bramy Zamku aż do podwoi świątyni wystawiony i suknem karmazynowém wybity. Order orła białego niósł wojewoda Fr. Grabowski; pieczęć królestwa minister sekr. stanu hr. Stefan Grabowski; chorągiew jenerał piechoty hr. Izydor Krasiński; miecz jenerał artyllerji Hauke; płaszcz Królewski kasztelanowie: Sierakowski i Gliszczyński; kulę ziemską wojewoda Czarnecki; berło wojew. xiąże Adam Czartoryski; Koronę prezes senatu hr. Zamojski. Prymas królestwa arcy-biskup Woronicz na czele licznego duchowieństwa przyjmo-

wał

wał insygnja, a wielką Mszę kompozycji rektora Elsnera wykonało 300 artystów; po Mszy S. nastąpiły Modły oraz Veni creator, w czasie którego wykonano muzykę kompozycji pana Soliwy. Po nabożeństwie cały orszak połączony z duchowieństwem wrócił do Sali Koronacyjnéj, gdzie przybyli także NN. Państwo i Ich Dostojna Rodzina, N. Pan w Koronie, w płaszczu Królewskim, mając w ręku berło i kulę ziemską, w towarzystwie N. Pani także w Koronie i płaszczu Królewskim, otoczeni Dostojną Swą Rodziną, wyszli z Sali Koronacyjnéj do Kościoła S. Jana, wśród odgłosu dzwonów i huku z dział głuszonych radośnym okrzykiem ludu kilkunastu tysięcy na placu przed Zamkiem i na przybocznych ulicach zebranego. Za wejściem NN. Państwa do Kościoła, muzyka wykonała nowe na tę uroczystość ułożone Te Deum, pod dyrekcją K. Kurpińskiego. NN. Państwo złożywszy dzięki Bogu, wrócili tym samym porządkiem do Zamku. Poczém lud na pamiątkę téj uroczystości, wśród okrzyku niech żyje Król, podzielił się suknem, po którém NN. Państwo z orszakiem koronacyjnym przechodziło.

Hymn w dniu koronacji na zawsze drogim dla Polski, śpiewany w Kościele S. Jana wchwili wyjścia N. Państwa z tego starożytnego przybytku, po złożeniu dzięk Przedwiecznemu za szczęśliwie odbytą koronacją, przez *P. Minasowicza*.

Niech żyje Polski Król,
Wielki potężny Król,
Niech żyje Król!
Dni jego Boże chroń,
W boju poprowadź dłoń,
Zwycięztwem uwieńcz skroń,
Niech żyje Król!

* *
*

Wszechmocny Panie nasz,
Co Jego wrogów znasz,
Zgładzić ich dasz!
Walczącym sił daj lwich
Zmieszaj zamiary złych
Lub upamiętaj ich.
Niech żyje Król!

* *
*

Boże w szczodrocie swéj
Wszystkie nań dary zléj
W opiece miéj,
Od wszego złego zbaw,
Rządy dobrocią wsław,
Król twierdzą naszych praw.
Niech żyje Król!

* *
*

Gdy lud zasmucisz twój
Serca z ufnością zbrój
Zgodą je spój.
Kto się Polakiem zwie,
Niech się przed Królem gnie,
Niech żyje Król!

Wiersz z powodu koronacji N. MIKOŁAJA I. Cesarza Wszech Rossji Króla Polskiego i N. Cesarzowéj i Królowéj ALEXANDRY, przez F. S. *Dmóchowskiego*.

Jak słońce wiosny w dniach ożywnych Maja
Stę sknione zmysły rozkoszą upaja,
I gdy się wzbije na niebios błękicie,
Wraca Nadzieja, Swoboda i Życie:
Tak Ty Monarcho, mężnych Sławian rodu
Przybywasz w mury Sarmackiego grodu;
Szczęście i radość rozsiewając w koło,
Koroną Piastów wieńczysz Twoje czoło!
Lud który miłość swych Królów posiadał,
Jak ojców kochał, jak Bóstwu część składał,
Z ochoczém sercem do Ciebie przybiega.
I z wzniosłych grodów, i z wieśniaczych łanów
Wspólny uniesień okrzyk się rozlega,
Następco Chrobrych, Kazimierzów, Janów!
Przeszłe wspomnienia i przyszłe nadzieje,
W obecną radość każdy Polak zleje.
Dostojność władcy, odwaga rycerza,
Serce zapala, i umysł uderza:
Królu łaskawy! nie dosyć ci na tém,
Ześ nam zajaśniał tronu majestatem,
Do ludu Twego raczysz przybyć społem
Z Bóstwem dobroci, Nadziei Aniołem!
Ta która Twoich osłodą jest trudów,
Matką poddanych berłu Twemu ludów,
Słodkim uśmiechem, uprzejmym wyrazem
Wszystkich przynęca, podbija, zachwyca,
I obok Piastów Wielkiego Dziedzica
Dobréj Jadwigi jest tkliwym obrazem,
Xięcia, Twe Panie, i nasze nadzieje:
Któremu piérwszy kwiat życia jaśnieje,
Nauczasz Królu w lat wiosennych dobie,
Jak ma ukochać naród miły Tobie.
Będzie on wierny tym świętym naukom,
I Ciebie wznowi, wnuków naszych wnukom.
Królu! poskramiasz hordy niewolnicze;
Światła i wiary rozszerzasz zdobycze.
Jeźli, nim zamkniesz Janusa podwoje,
I nas powołasz na chwalebne znoje:
Spiesząc gdzie wiedzie powinności droga,
Powtórzym stare naszych ojców hasło,
Co w polskich sercach nigdy nie wygasło:
„Za Króla! Sławę, Ojczyznę i Boga!"

— Dziś zrana ciepła stopni 6. — Wczoraj w poł. ciepła 11.

ROSSJA. — Ukazem dnia 5 kwietnia do rządzącego senatu wydanym, darował N. Pan mieszkającemu w Kiszenewie serbijskiemu metropolicie Leonti, tysiąc dziesiatnic gruntów w Bessarabji.

— Ukazem z d. 17 kwietnia rzeczywisty radca stanu Naryszkin, na własną prośbę i z powodu słabości zdrowia, uwolniony został od obowiązków gubernatora cywilnego Taurji. W jego miejscu na przełożenie jeneralnego gubernatora Nowo-Rossji i Bessarabji, hr. Woroncowa, mianowany został cywilnym gubernatorem Taurji, gubernator miasta Teodozji, rzeczywisty radca stanu Kaznaczajew, a w miejscu tego objął obowiązki gubernatora Teodozji nie zostający w urzędowaniu rzeczywisty radca stanu Rudamajew.

— Ukazem z d. 23 kwietnia mianował N. Pan zastępcą hrabiego Nesselrode przez czas jego nieobecności do sprawowania interesów zagranicznych, radcę tajnego, senatora Diwowa, z pensją miesięczną 1000 r.

— N. Pan dozwolił urlopu ministrowi spraw wewnętrznych Zakrzewskiemu do d. 1 października, a zastępować go będzie radca tajny Engel.

— Porucznik gwardji, hr. Borch i kapitan gwardji Milkiewicz, mianowani zostali prezesami pierwszego i drugiego departamentu sądu głównego witebskiego.

— Koadjutor dyecezji łuckiéj Piwnicki, prezes kolegjum rzymsko-katolickiego, i koadjutor dyecezji żmudzkiéj, xiąże J. Gedroic, drugi członek tegoż kolegjum, upoważnieni zostali do rezygnowania dla słabości zdrowia, a sufragan dyecezji żmudzkiéj xiąże S. Gedroic mianowany został prezesem rzeczonego kolegjum. (G. P.)

ANGLJA. — *Z Londynu dnia* 15 *maja.* — Piszą z Dublina pod d. 9 maja, że pospólstwo napadało na wozy z kartoflami, które wieziono do Liwerpolu i zrabowało je.

— Wychodząca w Cork gazeta, donosi, że niedaleko Donerail aresztowano 21 osób.

— Stojące w Dublinie pułki 17 i 24 piechoty otrzymały rozkaz udania się do Liwerpolu i do obwodów, w których zaszły rozruchy; wyruszy za niemi jeszcze więcéj wojska.

— List z Portsmouth pisany, zapewnia, że uzbrajające się okręty w tym celu popłyną na morze Śródziemne, aby zluzować stację tamtejszą. Ale w ogólności ma nastąpić w marynarce angielskiéj redukcja i już słychać, że w tym roku flotta o 1000 majtków mniéj mieć będzie.

— Z okrętami, które z Tagu do Plymouth zawinęły, nadeszły rozmaite wiadomości z Portugalji. Piérwszy oddział wyprawy przeciw wyspie Tercejrze, złożony z dwóch małych fregat, 2 sloopów i dwóch okrętów przewozowych, odpłynął był już d. 10 kwietnia; do drugiego oddziału miały należyć: okręt linjowy, fregatta o 44 działach, trzy małe statki wojenne i trzy wielkie okręty przewozowe. Cała wyprawa miała zatrzymać się przy San Miguel i ztamtąd nagle uderzyć na Tercejrę.

— Na okrętach angielskich obchodzono z wielką uroczystością dzień *S.* Jerzego. Swięty ten jest także patronem Portugalji, ale tą razą odłożono uroczysty obchód dnia tego. Rocznicę urodzin królowéj matki obchodzono d. 25 z wielką uroczystością.

FRANCJA. — *Z Paryża, dnia* 14 *maja.*

— Powozy *Omnibus* jeszcze za małe są dla Paryżanów, i myślą teraz wystawić dla nich powóz, jakiego jeszcze w Paryżu nie było. Pomieści on 100 osób, będzie miał 7 kół ukrytych, składać się ma z dwóch piątr, a podobny będzie do małego okrętu. Sternik z rudłem w ręku, będzie nim kierował na wszystkie strony, będzie go dowolnie zatrzymywał, cofał, bieg jego tamował, lub przyspieszał. Niewiadomo jeszcze ile koni będzie potrzebował. Przeznaczony jest do odbywania kursów z Vincennes przez przedmieście S. Antoniego, bulwary i pola elizejskie do Nieuilly. Publiczność ogląda już jego model.

— Gazeta ministerjalna nie wspomina nic o wymówieniu się xięcia Laval-Montmorency od urzędu ministra spraw zagranicznych; niektórzy sądzą, że król nie przyjął odmówienia, inni, że wkrótce mianowany będzie inny minister spraw zagranicznych, najpewniéj P. Chateaubriand. Gazety liberalne chwalą postępek xięcia Laval-Montmorency.

— Cztéréj młodzi Chińczykowie bawiący w Paryżu obudzają powszechną ciekawość przez uprzejmość swoję w odpowiadaniu na wszystkie szczegóły, jakie im o ich ojczyznie, mowie i obyczajach, ciekawi czynić zwykli. Uczony Abel Remuzat miał z nimi długą rozmowę; sądzą, że z ich pomocą będzie można znaczne o języku chińskim powziąść objaśnienie. Pan Remuzat rozmawiał z nimi w królewskiéj drukarni gdy ją zwiedzali. Oprowadzono ich wszędzie i wszystkie pokazywano szczegóły. Gisernia liter i gabinet pisma wszystkich znanych języków, najwięcéj ich uwagę zwróciły. Wiadomo, że w Chinach każda niemal prowincja tak dalece odmienną ma wymowę, że mieszkańcy tylko za pośrednictwem pisma rozumieć się mogą, bo pismo w całym kraju jest jednostajne; pan Remuzat użył tego środka do rozmówienia się z Chińczykami i powitał ich na pismie co zadziwiło ich nie mało, widząc łatwość z jaką ten uczony ich pismem władał. Proszono ich potém aby rodowitym swym językiem mówili, jakoż najstarszy między nimi czytał niektóre wyjątki z filozofa Mengtseu a drugi odmówił w języku chińskim *Ojcze nasz* i *Zdrowaś Marja.* Gdy się mieli oddalić, prosił ich pan Remuzat, aby zwyczajem chińskim, na pamiątkę pobytu swego, napisali jaką sentencję (Denkspruch) czyli tak zwane dobre słowo. Najstarszy z nich nazwiskiem Józef Li, napisał po chińsku: «Błagajcie Pana niebios, aby religja chrześcjańska po całych Chinach rozszérzyła się.» Za kilka dni wyjdą w Paryżu litografowane ich portrety.

NIEMCY. — W Lipsku, zanim się jeszcze zaczął właściwy jarmark, już poczyniono znaczne interesa. Pewien izraelicki dom handlowy z Hamburga sprzedał towarów przeszło za 100,000 tal., a fabrykant z Szemnic samych wyrobów bawełnianych za 40,000 tal. Z Multan, Wołoszczyzny, ziemi Siedmiogrodzkiéj i innych bliższych Turcji krajów, przybyło wielu kupców, a nawet z Tiflis przybyło po towary 16 Ormian. Bawarsko-izraelicki dom handlowy sprzedał towarów wełnianych przeszło za 50,000 tal. Ormjanie, Persowie, Gruzjanie i inni, zanim przybyli do Lipska, zwiedzili piérwéj niektóre miasta jak Lugdun, Londyn, Hamburg. Anglicy przywieźli tu wiele sukna dobrego i taniego. Oddawna już nie przywozili wyrobów wełnianych. Z Francji przywieziono nieprzemokłe kapelusze papierowe, które miały wielki odbyt. Wschodni kupcy nabywali także wiele pruskich, saskich i austrjackich wyrobów, i obstalowali wiele saskich merynosów. W ogólności sukna niemieckie najwięcéj im się podobały. Skóra była droga; wyrobów jedwabnych nie wiele kupili Mahometanie. Odkąd berlińskie i nadreńskie fabryki wyrobów jedwabnych w piękności, dobroci i taniości lugduńskim wyrobom wyrównywają, a nawet je przewyższają, pogorsza się coraz bardziéj odbyt francuzkich towarów jedwabnych. Jakoż dawny dom handlowy Dufour zamknął handel w Lispku i Brunszwiku, a pomocników swoich, albo umieścił w Lugdunie, albo wyznaczył im dożywotnie pensje. Z początku, gdy handel wschodni podnosić się zaczął, brakowało kupcom wschodnim meklerów, teraz mają ich podostatkiem z pośród Greków, którzy się uczą na uniwersytetach niemieckich. Szalów wiedeńskich sprzedano także nie mało kupcom wschodnim. Rzecz szczególna, iż na wschodzie nie ma żadnego artykułu, którvby w Europie korzystny miał odbyt.

— Wielkanocny jarmark frankfurtski, należał do najlepszych w ostatnich czasach. Towary, angielskie, francuzkie, niemieckie, wełna i skóry miały odbyt.

— Wczoraj wyciągnięto z koła następujące Numera: 31. 85. 63. 61. 22.

— Do dzisiejszego Numeru Gazety Polskiéj dołącza się dodatek.

TEATR NARODOWY. Dziś na żądanie komedja: *Mały odwet.* Po niéj nastąpi komedjo-opera: *Szkoda wąsów.* Zakończy divertissement tancerskie: *Powrót Wenery do Olimpu.*

KANTOR GŁÓWNY GAZETY POL. PRZY ULICY NOWOMIEJSKIEJ NRO 163. w DRUKARNI GAŁEZOWSKIEGO PRZY ULICY ZABIEJ Nro 742.

DODATEK

do Nru 140. Gazety Polskiéj z Roku 1829.

Dyrekcja szczegółowa towarzystwa kredytowego ziemskiego województwa krakowskiego.

W dopełnieniu art. 87. prawa sejmowego o towarzystwie kredytowém ziemskiém podaje do wiadomości, iż dobra Stręgoborzyce w obwodzie miechowskim powiecie krakowskim położone, na satysfakcją należytości procentowych towarzystwu kredytowemu za ratę drugą roku 1828 przypadających, wypuszczone będą przez publiczną licytacją w trzechletnią dzierżawę od 24 czerwca r. b. do dnia i miesiąca tegoż 1832 roku. Licytacja odbywać się będzie w dniu 17 czerwca r. b. w Kielcach w biórze dyrekcji szczegółowéj przy ulicy Konstantego pod Nrem 391.

Główniejsze warunki dzierżawy są następujące.

Utrzymujący się przy dzierżawie winien będzie:

a) Ponosić bez żadnego zwrotu opłaty do gruntu wślad art 41. prawa hypotecznego przywiązane, tudzież ciężary wieczyste w myśl art. 44. tegoż prawa, pierwszeństwo przed towarzystwem kredytowém mające, oraz wszelkie ciężary do służby publicznéj przywiązane.

b) Złożyć gotowizną dla towarzystwa w następnym dniu po przybiciu, całkowitą zaległość z kosztami i procentami w ilości złp. 1720 gr. 12.

c) Przyjąć obowiązek dalszego wnoszenia wypłat przez ciąg dzierżawy z dóbr tych towarzystwu należnych, w dwóch półrocznych ratach wynoszących summę złp. 2597. gr. 24.

d) Oddać dobra o wyjściu dzierżawy w takim stanie w jakim je dzierżawca obejmuje.

e) Zrzec się wszelkich pretensji przez czas dzierżawy za jakiekolwiekbądź nakłady gruntowe z powodu nieodebrania dóbr w przyzwoitym stanie, lub z jakiego bądź kolwiek innego tytułu.

f. W razie uchybienia opłat warunkami wskazanych, dzierżawca poddać się winien exekucji administracyjnéj towarzystwa, i spory wyniknąć mogące z tytułu dzierżawy nie przez sądy cywilne, lecz przez władze towarzystwa rozstrzygane będą.

O stanie dóbr, dalszych warunkach, oraz ilości ciężarów wieczystych, opłat uprzywilejowych tak zaległych jako i bieżących, interessenci w biórze dyrekcyj przed terminem licytacji wiadomość powziąść będą mogli. — Kielce dnia 1. kwietnia 1829 r. — (podpisano) Prezes A. *Suchecki*. — Za pisarza *Sękowski*.

Dyrekcja szczegółowa towarzystwa kredytowego ziemskiego województwa krakowskiego.

W dopełnieniu art. 87 prawa sejmowego o towarzystwie kredytowém ziemskiém, podaje do wiadomości iż dobra Zagorzyce w powiecie szkalbmierskim, obwodzie miechowskim położone, na satysfakcją należytości procentowych towarzystwu kredytowemu za ratę piérwszą i drugą 1828 r. przypadających, wypuszczone będą przez publiczną licytacją w trzechletnią dzierżawę od dnia 24 czerwca r. b. do dnia i miesiąca tegoż roku 1832; licytacja odbywać się będzie w dniu 12 czerwca r. b. w Kielcach w biórze dyrekcji szczegółowéj przy ulicy Konstantego pod Nro 391.

Główniejsze warunki wydzierżawienia są następujące.

Utrzymujący się przy dzierżawie winien będzie:

a) Ponosić bez żądania zwrotu, opłaty do gruntu wślad art. 41. prawa hypotecznego przywiązane, tudzież ciężary wieczyste w myśl art. 44 tegoż prawa piérwszeństwo przed towarzystwem kredytowém mające, oraz wszelkie ciężary do służby publicznéj przywiązane.

b) Złożyć gotowizną dla towarzystwa wnastępnym dniu po przybiciu całkowitą zaległość z kosztami i procentami w ilości złp. 2,366 gr. 2.

c) Przyjąć obowiązek dalszego wnoszenia wypłat przez ciąg dzierżawy z dóbr tych towarzystwu należnych w dwóch półrocznych ratach wynoszących summę 2,430 złp. gr. 12.

d) Oddać dobra po wyjściu dzierżawy w takim stanie w jakim je dzierżawca obejmuje.

e) Zrzec się wszelkich pretensji przez czas dzierżawy za jakie bąć kolwiek nakłady gruntowe z powodu nieodebrania dóbr w przyzwoitym stanie lub z jakiego bąć innego tytułu.

f) Wrazie uchybienia opłat warunkami wskazanych, dzierżawca poddać się winien exekucji administracyjnéj towarzystwa i spory wyniknąć mogące z tytułu dzierżawy nie przez sądy cywilne, lecz przez władze towarzystwa rozstrzygane będą.

O stanie dóbr, dalszych warunkach, oraz ilości ciężarów wieczystych i opłat uprzywilejowanych tak zaległych jako i bieżących, interessenci w biórze dyrekcji przed terminem licytacji wiadomość powziąść będą mogli. — Kielce dnia 27 marca 1829 r. — (Podpisano) Prezes A. *Suchecki*. — Za pisarza *Sękowski*.

Dyrekcja szczegółowa towarzystwa kredytowego ziemskiego województwa krakowskiego.

W dopełnieniu art. 87 prawa sejmowego o towarzystwie kredytowém ziemskiém podaje do publicznéj wiadomości, iż dobra Marzęcin w powiecie i obwodzie stopnickim położone, na satysfakcją należytości procentowych towarzystwu kredytowemu za ratę piérwszą i drugą 1828 r. zalegających, wypuszczone będą przez publiczną licytacją w

trzechletnią dzierżawę od dnia 24 czerwca 1829 r. do dnia i miesiąca tegoż, r. 1832; licytacją odbywać się będzie w dniu 15 czerwca r. b. w Kielcach w biórze dyrekcji szczegółowéj przy ulicy Konstantego pod Nro 391.

Główniejsze warunki licytacji są następujące. Utrzymujący się przy dzierżawie winien będzie:

a) Ponosić bez żądania zwrotu opłaty do gruntu wśład art. 41 prawa hypotecznego przywiązane, tudzież ciężary wieczyste w myśl art. 44 tegoż prawa pierwszeństwo przed towarzystwem kredytowém mające, oraz wszelkie ciężary do służby publicznéj przywiązane.

b) Złożyć gotowizną dla towarzystwa w następnym dniu po przybiciu całkowitą zaległość z kosztami i procentami w ilości złp. 2,268 gr. 14.

c) Przyjąć obowiązek dalszego wnoszenia wypłat przez ciąg dzierżawy z dóbr tych towarzystwu należnych w dwóch półrocznych ratach wynoszących summę złp. 1,860.

d) Oddać dobra po wyjściu dzierżawy w takim stanie w jakim je dzierżawca obejmuje.

e) Zrzec się wszelkich pretensji przez czas dzierżawy za jakie bądź nakłady gruntowe tak z powodu nieodebrania dóbr w przyzwoitym stanie, lub z jakiego bądź innego tytułu.

f) Wrazie uchybienia opłat warunkami wskazanych, dzierżawca poddać się winien exekucji administracyjnéj towarzystwa, i spory wyniknąć mogące z tytułu dzierżawy nie przez sądy cywilne lecz przez władze towarzystwa rozstrzygane będą.

O stanie dóbr, dalszych warunkach, oraz ilości ciężarów wieczystych i opłat uprzywilejowanych tak zaległych jako i bieżących, interessent w biórze dyrekcji dowiedzieć się może. — Kielce dnia 16 marca 1829 r. — (Podpi.) Prezes A. *Suchecki.* — Za pisarza *Sękowski.*

Dyrekcja szczegółowa towarzystwa kredytowego ziemskiego województwa krakowskiego.

W dopełnieniu art. 87 prawa sejmowego o towarzystwie kredytowém ziemskiém, podaje do publicznéj wiadomości, iż dobra Swiniary w obwodzie i powiecie stopnickim położone, na satysfakcją należytości procentowych towarzystwu kredytowemu za ratę piérwszą i drugą z. r. 1828 zalegających, wypuszczone zostaną przez publiczną licytacją w trzechletnią dzierżawę, od dnia 24 czerwca 1829 r. do dnia i miesiąca tegoż, 1832 r.; licytacja odbywać się będzie w dniu 13 czerwca r. b. w Kielcach w biórze dyrekcji szczegółowéj przy ulicy Konstantego pod Nro 391.

Główniejsze warunki licytacji są następujące. Utrzymujący się przy dzierżawie winien będzie:

a) Ponosić bez żądania zwrotu opłaty wśład art. 41 prawa hypotecznego przywiązane, tudzież ciężary wieczyste wśład art. 44 tegoż prawa pierwszeństwo przed towarzystwem kredytowém mające, oraz wszelkie ciężary do służby publicznéj przywiązane.

b) Złożyć gotowizną dla towarzystwa w następnym dniu po przybiciu całkowitą zaległość z kosztami i procentami w ilości złp. 1,678 gr. 18.

c) Przyjąć obowiązek dalszego wnoszenia wypłat przez ciąg dzierżawy z dóbr tych towarzystwu należnych, w dwóch półrocznych ratach summę złp. 2,238 gr. 6 wynoszących.

d) Oddać dobra przy wyjściu kontraktu dzierżawy w takim stanie, w jakim je dzierżawca obejmuje.

e) Zrzec się wszelkich pretensji przez czas dzierżawy za jakie bądź kolwiek nakłady gruntowe lub z powodu nieodebrania dóbr w przyzwoitym stanie, lub z jakiego bądź innego tytułu.

f) W razie uchybienia opłat warunkami wskazanych, dzierżawca poddać się winien exekucji administracyjnéj towarzystwa, i spory wyniknąć mogące z tytułu dzierżawy nie przez sądy cywilne lecz przez władze towarzystwa rozstrzygane będą.

O stanie dóbr, dalszych warunkach oraz ilości ciężarów wieczystych i opłat uprzywilejowanych tak zaległych jako i bieżących, interessent w biórze dyrekcji dowiedzieć się może. — Kielce dnia 16 marca 1829 r. — (Podpi.) Prezes A. *Suchecki.* — Za pisarza *Sękowski.*

Dyrekcja szczegółowa towarzystwa kredytowego ziemskiego województwa krakowskiego.

W dopełnieniu art. 87 prawa sejmowego o towarzystwie kredytowém ziemskiém, podaje do publicznéj wiadomości, iż dobra Mrzygłód z wsiami Mrzygłódka, Papiernia, Niwki w powiecie lelowskim, Poręba Mrzygłodzka z wsiami Dziegciarze, Krzemionda, Marciszów, Zawiercie Wielkie i Małe i Łośnice, w powiecie pileckim, obwodzie olkuskim województwie krakowskiém położone, na satysfakcją należytości procentowych towarzystwu kredytowemu za ratę piérwszą i drugą r. 1828 zalegających, wypuszczone zostaną przez publiczną licytacją w trzechletnią dzierżawę od dnia 24 czerwca r. 1829 do dnia i miesiąca tegoż, r. 1832; licytacja odbywać się będzie w dniu 19 czerwca r. b. w Kielcach w biórze dyrekcji przy ulicy Konstantego pod Nro 391.

Główniejsze warunki licytacji są następujące. Utrzymujący się przy dzierżawie winien będzie:

a) Bez żądania zwrotu ponosić opłaty do gruntu wśład art. 41. prawa hypotecznego przywiązane, tudzież ciężary wieczyste wśład art. 44. tegoż prawa, pierwszeństwo przed towarzystwem kredytowém mające, oraz wszelkie ciężary do służby publicznéj przywiązane.

b) Złożyć gotowizną dla towarzystwa w następnym dniu po przybiciu całkowitą zaległość z kosztami i procentami w ilości 22,660 złp.

c) Przyjąć obowiązek dalszego wnoszenia wypłat przez ciąg dzierżawy z dóbr tych towarzystwu należnych w dwóch półrocznych ratach wynoszących summę złp. 24018 gr. 24.

d) Oddać dobra po wyjściu kontraktu dzierżawy w takim stanie, w jakim je dzierżawca obejmuje.

e) Zrzeczenie się wszelkich pretensji przez czas dzierżawy, za jakie bądź nakłady gruntowe lub z powodu nieodebrania dóbr w przyzwoitym stanie lub z jakiego bądź innego tytułu.

f) W razie uchybienia opłat warunkami wskazanych dzierżawca poddać się winien exekucji administracyjnéj, i spory wyniknąć mogące z tytułu dzierżawy, nie przez sądy cywilne lecz przez władze towarzystwa rozstrzygane będą.

O stanie dóbr i dalszych warunkach, oraz ilości ciężarów wieczystych i uprzywilejowanych tak zaległych jako i bieżących interessent w biórze dyrekcji dowiedzieć się może. — Kielce dnia 17 marca 1829 r. — (Podpi.) Prezes A. *Suchecki.* — Za pisarza *Sękowski.*